

Dr. Géczy László (1937-2021)

Géczy László szegény földműves család nyolcadik gyerekeként 1937-ben, Kupán (Borsod-Abaúj-Zemplén Megye) született. Általános iskolát Lakon, középiskolát a Sátoraljaújhelyi Mezőgazdasági Technikumban végezte. 1957 szeptemberében nyert felvételt a budapesti Kertészeti és Szőlészeti Főiskolára, ahol 1962-ben kertészmérnöki oklevelet szerzett.

Már a főiskolai tanulmányai során megmutatkozott a kutatás, a fejlesztések iránti érdeklődése, bekapcsolódott a tudományos diákköri munkába. A főiskola elvégzése után a féléves gyakornoki idejét Fertődön, a Kertészeti Kutató Intézetben töltötte. 1962-ben került a debreceni Mezőgazdasági Akadémia Pallagi Kertészeti Kísérleti Telepére gyakornoknak. Gyakornoki évei után a Debreceni Agrártudományi Egyetem Kertészeti Tanszékén kezdte meg oktatói és kutatói munkáját, ahol 1999-ig dolgozott. Ezt követően a Nyíregyházi Főiskola Mezőgazdasági Karán a Kertészeti Tanszékot vezette. 2004-től 2014-ig a bagaméri

Hungarotorma Kft. alkalmazásában dolgozik, szaktanácsadást végez a környék tormaatermesztői részére.

1968-ban megszerzi az egyetemi doktori fokozatot, majd 1986-ban az MTA Mezőgazdasági Tudományok kandidátusa címet. Az egyetemen és a főiskolán elsősorban a Zöldségtermesztés tan c. tárgyat oktatja, de más kertészeti tárgyakban is tart előadásokat és vezet gyakorlatokat. Kialakítja az egyetemen a bemutató kertet, ahol kutatásait végzi, és ahol megteremti a hallgatók számára a gyakorlati képzés lehetőségét.

Tudományos munkája során elsősorban a zöldségnövények víz- és tápanyag-ellátásával foglalkozott, majd később vizsgálatai a táj növénye a torma irányába terelődnek. Az országot járva begyűjtötte a természetben lévő tormafajtákat, és létrehozta a növény egyetlen hazai génbankját, ami napjainkban is a nemesítés alapját képezi. Nemesítői munkájának fő célja a torma betegség-

ellenálló képességének növelése, illetve a beltartalmi mutatók javítása volt. A Hajdú-Bihar és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében fellelhető fejes káposzta-tájfajták begyűjtése során szelektálja és kiválasztja azt a különösen vékony levelű, lapos fejű, magas beltartalmi értékű káposztafajtát, amit később Hadházi lapos néven államilag elismernek. 1989-től fajtafenntartással és nemesítéssel foglalkozott, eredményes munkáját hét torma-, három fejes káposzta-, két paprika- és három köszmétéfajta állami elismerése fémjelzi. Nevéhez fűződik az első lisztharman rezisztens köszmétéfajta, a Bíbor bejelentése is.

Számos tudományos és szakmai igényű publikációja jelent meg, a Kertgazdaságon kívül az Acta Horticulture-ban publikált. Összes tudományos és felsőoktatási közleményének száma 40, monográfiák és szakkönyvek 8 db. Olyan ismert könyvek szerzője és társszerzője, mint a:

- A köszméte, ribiszke és josta termesztése. Mezőgazda Kiadó. (2000)
- Piacos zöldségtermesztés. Szaktudás Kiadó Ház Rt. (2003)
- Padlizsán. Primom Kiadó. (2009)
- A torma termesztése. Mezőgazda Kiadó. (2013)
- Gyökérzöldségek termesztése. Mezőgazda Kiadó. (2011)
- (Halála előtt fejezte be „A fejes káposzta termesztése” című könyvet.)

Nagy hangsúlyt fektetett a termesztési gyakorlatra, kiváló kapcsolatai voltak a gazdálkodókkal, a kertészekkel, nyugdíjazását követően is rendszeresen adott szaktanácsot a tormatermesztőknek. 25 éven keresztül vezette a Matiasz János Kertbarát Kört, mint titkár.

Oktató, kutató munkáját, több évtizeden keresztül végzett szaktanácsadási tevékenységét számos kitüntetéssel és állami elismeréssel jutalmazták. Így:

- Porpáczy Aladár Magyar Kertkultúráért Emlékplakett (1978)
- Magyar Agrártudományi Egyesület Kiváló Munkáért aranykoszorús jelvény (1985)
- Nyíregyházi Főiskola Műszaki és Mezőgazdasági Főiskolai Kar Tiszteletbeli Polgára érdemérem (2008)
- Hajdúhadház Város Díszpolgára kitüntetés (2016)
- Nyíregyházi Egyetem tiszteletbeli polgára (2017)

Géczi László szakmájában fáradhatatlan, nagy munkabírási kolléga volt, aki haláláig kötelességtudattal és nagyfokú szakmai felelősséggel végezte munkáját. Életének célja a kutatási és nemesítési eredmények, valamint a tudásanyag továbbadása volt a kertészársadalom számára. Eltávozása nagy és pótolhatatlan veszteség szakmánknak.

Bp. 2022 február 10.

Terbe István